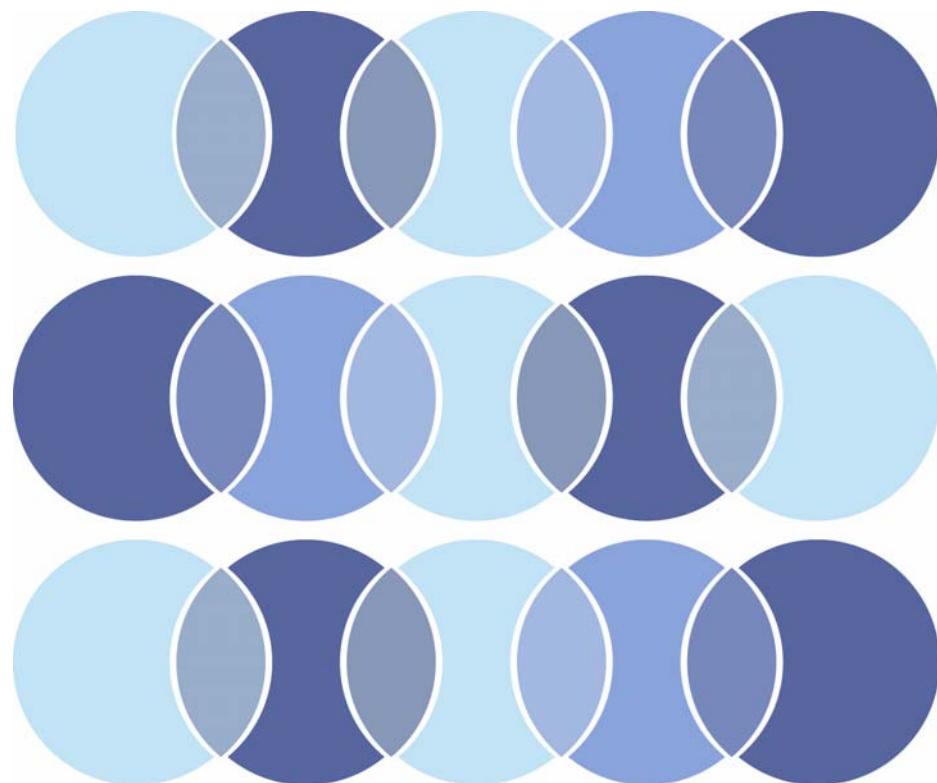

ਮੁਢਲਾ ਸਾਇਕੋਸਿਸ

ਡਾਕਟਰਾਂ ਲਈ ਇਕ ਗਾਈਡ

EARLY PSYCHOSIS

A GUIDE FOR PHYSICIANS

Mheccu

Mental Health
Evaluation & Community
Consultation Unit

ਤਤਕਰਾ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਲਈ ਅਮਲੀ ਸੇਧਾਂ	4
ਮੁੱਖਬੰਧ	7
ਜਾਣ ਪਛਾਣ	8
ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ	9
ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ	9
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ?	10
ਤਨਾਅ ਕਾਰਨ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦਾ ਮਾਡਲ	12
ਚਿੱਤਰ 1 ਤਨਾਅ ਕਾਰਨ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦਾ ਮਾਡਲ	13
ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦਾ ਦੌਰ	14
ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮ)	14
ਨਾਜ਼ੁਕ ਪੜਾਅ (ਐਕਿਊਟ ਵੇਜ਼)	16
ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦਾ (ਰੀਕਵਰੀ) ਪੜਾਅ	18
ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰ	19
ਆਮ ਡਾਕਟਰ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਦਾ ਰੋਲ	20
ਮੁਆਇਨਾ	21
ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ	21
ਮੁਆਇਨੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ	21
ਸਾਰਣੀ 1: ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਮੁਆਇਨੇ (ਮੈਂਟਲ ਸਟੈਟਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ - ਐਮ ਐਸ ਈ)	
ਦੇ ਹਿੱਸੇ	22
ਇੰਟਰਵੀਊ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ	26
ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਰੋਕਾਰ	28

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਢੌਰੇ ਸਮੇਂ ਪੜਤਾਲ.....	29
ਸਾਰਣੀ 2: ਚੋਣਵੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਅਤੇ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨਕ (ਨਿਊਰੋਲੋਜੀਕਲ) ਹਾਲਤਾਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।	30
ਅਗਾਂਹ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ	32
ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ.....	33
ਇਲਾਜ	34
ਸੇਧਾਂ	34
ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ	34
ਫਾਰਮੈਕੋਲੀਜੀਕਲ (ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ) ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ	35
ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਰਹਿਤ ਸਮਾਂ	35
ਦਵਾਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਲਾਜ.....	35
ਸਬੂਤਾਂ ਆਧਾਰਿਤ ਦਵਾਈਆਂ ਵਗੈਰਾਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ	37
ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ	37
ਸੰਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ.....	37
ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਣ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਨਾਅ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਹੁੰਚਾਂ.....	38
ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਸਾਰ	39
ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਵਸੀਲੇ.....	40
ਹੋਰ ਵਸੀਲੇ.....	41
ਮੁੱਖ ਪੰਨੇ ਬਾਰੇ.....	42

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੋਰੇ ਲਈ ਅਮਲੀ ਸੇਧਾਂ

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਪਤਾ ਲਾਉਣਾ

ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਲਈ

- ↳ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ (ਸਾਇਕੋਟਰਿਸਟ) ਜਾਂ ਚ ਲਈ ਭੇਜੋ
- ↳ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੋ
- ↳ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਅਤੇ ਸਲਾਹ-ਮਸਵਰਾ ਦਿਉ

ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦੇ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਰਹੇ ਲੱਛਣਾਂ ਲਈ

- ↳ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਬਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਪਰ ਸਹਿਜਮਈ ਸੁਆਲ ਪੁੱਛੋ
- ↳ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਫੌਰਨ ਕਿਸੇ ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ (ਸਾਇਕੋਟਰਿਸਟ) ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਸੇਵਾ (ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਸਰਵਿਸ) ਕੋਲ ਭੇਜੋ।

ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ

- ↳ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਆਰਜ਼ੀ ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੋ
- ↳ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਜਾਂਚ ਕਰਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ

ਮਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ

- ↳ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰਤਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ
- ↳ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਕ ਆਜ਼ਾਦ ਬਾਲਗ ਵਾਂਗ ਸਮਝੋ
- ↳ ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਮਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਮਿਲਵਰਤਣ ਪੈਦਾ ਕਰੋ

ਵਿਹਾਰਕ ਮਸਲੇ

- ↳ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖੋ
- ↳ ਅਪ੍ਰਾਅਇੰਟਮੈਂਟ ਖੁੰਝਾਉਣ, ਇਲਾਜ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਰਗੇ ਮਸਲਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨਿਯਮਾਵਲੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ
- ↳ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਬਹੁ-ਖੇਤਰੀ ਅਤੇ ਸਰਬਪੱਖੀ ਸਹਾਇਤਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ

ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਏਜੰਸੀਆਂ ਨਾਲ ਤਾਲਮੇਲ

↳ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਇਕੈਟਰਿਸਟ (ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ) ਜਾਂ ਕੇਸ ਮੈਨੇਜਰ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖੋ

ਬਿਨਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲਾ

- ↳ ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ (ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ) ਟੀਮ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਕੰਮ ਕਰੋ
- ↳ ਸੱਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ (ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਲੋੜ ਪੈਣ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੌਂਦੋ)
- ↳ ਧਮਕੀ ਰਹਿਤ ਅਤੇ ਟਾਕਰੇ ਰਹਿਤ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਓ
- ↳ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਬਿਨਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
- ↳ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ - ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਇਹ ਰਾਇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਕਸਵੱਟੀਆਂ ਉੱਪਰ ਪੂਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ:
 1. ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਾੜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ;
 2. ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਸਥਾ (ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ) ਵਿਚ ਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
 3. ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਨਿਘਾਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਸਥਾ (ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ) ਵਿਚ/ਰਾਹੀਂ ਸੰਭਾਲ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
 4. ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।
- ↳ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਾਲਤ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿਉ
- ↳ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਧੀਨ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ
- ↳ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ

ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ

- ↳ ਆਪਣੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟਾਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਵਸੀਲਿਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ
- ↳ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਦੇਖਕੇ ਚੋਣ ਕਰੋ
- ↳ ਇਕ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਹੀ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ
- ↳ ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ - ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲੋ
- ↳ ਦੁਬਾਰਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਦਵਾਈ ਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲੋੜੀਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਦਿਓ।
 - ਲੱਛਣਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗ੍ਰਾ ਰੱਖੋ
 - ਨਾ-ਤਾਮੀਲੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਲੱਭੋ

ਬਿਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ

- ↳ ਇਲਾਜ ਦਾ ਮਦਦ ਭਰਿਆ ਰਿਸ਼ਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰੋ
- ↳ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਮਿਥੋ
- ↳ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਦਿਓ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ
- ↳ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਰੋ
- ↳ ਲੱਛਣਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਿਗ੍ਰਾ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸਿੱਝਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ
- ↳ ਸਬੂਤਾਂ-ਆਧਾਰਿਤ ਬਹੁਪੱਖੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਓ।

ਮੁੱਖ ਬੰਧ

ਮਹੀਕੂ (Mheecu) ਨੇ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਉੱਦਮ (ਅਰਲੀ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਇਨਿਸ਼ੀਏਟਿਵ -ਈ ਪੀ ਆਈ) ਲਈ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਇਕ ਸਹਾਇਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਈ ਪੀ ਆਈ ਦਾ ਇਕ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੀਆਂ ਮੁਢਲੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨੂੰ ਸੁਖਾਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਸਰਦਾਇਕ ਇਲਾਜ ਸੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਸੰਨ 1999/2000 ਵਿਚ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਨੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਯੋਜਨਾ (ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਪਲੈਨ) ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਗੰਭੀਰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੇ ਖਤਰੇ ਹੇਠਲੇ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਰੋਕਖਾਮ ਅਤੇ ਸੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਕਸਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇਕ ਉੱਦਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਸੀ। ਮਾਰਚ 2000 ਵਿਚ ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਚਿਲਡਰਨ ਐਂਡ ਫੈਮਲੀਜ਼ ਨੇ ਮਨਿਸਟਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਹੈਲਥ ਅਤੇ ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਚਿਲਡਰਨ ਐਂਡ ਫੈਮਲੀਜ਼ ਦੇ ਸਾਂਝੀਦਾਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ: ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਚਿਲਡਰਨ ਐਂਡ ਫੈਮਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਇਲਾਕਾਈ ਸਿਹਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਾਂ (ਰੀਜਨਲ ਹੈਲਥ ਅਥਾਰੀਜ਼) ਦੇ ਇਲਾਕਾਈ (ਰੀਜਨਲ) ਨਮਾਈਂਦੇ, ਮਨਿਸਟਰੀ ਆਫ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇਲਾਕਾਈ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਅਤੇ ਖਾਸ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਰੀਜਨਲ ਕਾਊਂਸਲਿੰਗ ਐਂਡ ਸਪੈਸਲ ਸਰਵਿਸਜ਼) ਦੇ ਨਮਾਈਂਦੇ, ਬੀ ਸੀ ਦੀ ਸਕਿਊਡਰੀਨਿਆ ਸੁਸਾਇਟੀ ਅਤੇ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਦੌਰ ਸਮੇਂ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਈ ਪੀ ਆਈ ਦੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਵਿਚ ਸੁਧੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੈਲਥ ਰੀਜਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਈ ਪੀ ਆਈ ਦੀ ਠੇਕੇਦਾਰ, ਮਹੀਕੂ (Mheecu- ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਈਵੈਲੂਏਸ਼ਨ ਐਂਡ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਕਨਸਲਟੇਸ਼ਨ ਯੂਨਿਟ), ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ ਆਫ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੀ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਸਾਇਕਿਐਟਰੀ ਡਾਕੀਜ਼ਨ ਦੀ ਇਕ ਇਕਾਈ ਹੈ।

ਈ ਪੀ ਆਈ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਜਾਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲੈਣ ਲਈ ਸੰਪਰਕ ਕਰੋ:

ਦੀ ਅਰਲੀ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਇਨਿਸ਼ੀਏਟਿਵ
ਮਹੀਕੂ (Mheecu), ਯੂ ਬੀ ਸੀ
2250 ਵੈਸਬਰੁੱਕ ਮਾਲ
ਵੈਨਕੂਵਰ, ਬੀ ਸੀ, ਕੈਨੇਡਾ
ਵੀ 6 ਟੀ 1 ਡਬਲਿਊ 6
ਜਾਂ ਵੈਬਸਾਈਟ ਰਾਹੀਂ: www.mheccu.ubc.ca/projects/EPI

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਅੰਦਾਜ਼ਨ 3 ਫੀਸਦੀ ਲੋਕ ਆਪਣੀ ਜਿੰਦਗੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਕਿਸੋਰ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਸਵੈ-ਪਛਾਣ, ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਸੰਬੰਧੀ ਲੰਬੀ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਮਰੀਜ਼ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਉਲਝਣਾਂ ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਭਰਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਨਾਮੀ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਬਾਰੇ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਆਮ ਕਰਕੇ ਮਦਦ ਲੈਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਰੋਗ ਬੇਪਛਾਣ ਅਤੇ ਬੇਇਲਾਜ਼ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜਦੋਂ ਢੁਕਵੀਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ ਪਹੁਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਵੀ ਪੇਸ਼ਾਵਰ (ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲਜ਼) ਲੋਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਹੁਨਰ ਦੀ ਘਾਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰੋਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਵਿਚ ਹੋਰ ਦੇਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੱਕ, ਡਰ ਅਤੇ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਵੀ ਪੇਸ਼ਾਵਰ (ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲ) ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ।

ਉਹਨਾਂ ਜੁਗਤਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਵੱਧਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਜੁਗਤਾਂ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਉੱਪਰ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿੱਜੀ, ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਬੋਡ ਨੂੰ ਘਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚਲੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਖਤੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕਈ ਉਲਝਣਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਢੁਕਵੀਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਫਾਇਦੇ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਆਮ ਡਾਕਟਰ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼), ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਲਈ ਮਦਦ ਲੱਭ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਖ ਸੰਪਰਕ ਹਨ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੋਲ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਢੁਕਵੀਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਆਮ ਡਾਕਟਰਾਂ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਲਈ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੀਆਂ ਸੇਧਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਬਿਉਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਅਜਿਹੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਚੇਤਨਾ ਦੇ ਧੁੰਦਲੇਪਨ ਤੋਂ ਵਗੈਰਾ ਹਕੀਕਤ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿਗੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਸਕਾਰਤਮਕ ਲੱਛਣਾਂ ਵਿਚ ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜ਼ਨਜ਼), ਛਲਾਵਾ (ਹੈਲੂਸਿਨੇਸ਼ਨਜ਼) ਅਤੇ ਸੋਚ ਦਾ ਵਿਗਾੜ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਲੱਛਣ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਕਮੀ ਆਉਣਾ, ਸੋਚਣ ਜਾਂ ਬੋਲਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਕਮੀ ਆਉਣਾ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਵਰਗੇ ਲੱਛਣ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਗੜਬੜੀ, ਘਬਰਾਹਟ, ਵਰਤਾਅ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣ ਵਰਗੇ ਦੂਸਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਕਈ ਹੋਰ ਲੱਛਣ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਦੂਸਰੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਇਹ ਲੱਛਣ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਪਤਾ ਦਸਦੇ ਹਨ।

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਹਾਲਤਾਂ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦਰਵਰਤਾਂ, ਅਤੇ ਸਕਿਜ਼ੋਫਰੀਨੀਆ, ਬਾਈਪੋਲਰ ਡਿਸਆਰਡਰ, ਸਕਿਜ਼ੋਫਰੀਨੀਫੋਰਮ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਅਤੇ ਸਕਿਜ਼ੋਅਫੈਕਟਿਵ ਡਿਸਆਰਡਰ ਵਰਗੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਉਨੀਂ ਛੇਤੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੁਕਵੇਂ ਇਲਾਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਹਾਂ ਮੁੱਖੀ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸੰਕੇਤ ਉੱਤੇ ਹੀ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ ਫੇਜ਼) ਵਿਚ ਦੰਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨੀ ਵੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ, ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ ਫੇਜ਼) ਵਿਚ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਇਜ਼ ਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮਨੋਸਮਾਜਕ (ਸਾਇਕੋਸੋਸ਼ਲ) ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮਿਊਨਟੀ ਵਿਚ ਮੁਦਲੇ ਲੱਛਣਾਂ ਬਾਰੇ ਵਧੇਰੇ ਸਮਝ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਰਮ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਵਲੋਂ ਮਦਦ ਲੈਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸਿਹਤ-ਮਾਹਰਾਂ (ਹੈਲਥ ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲਜ਼) ਵਿਚਕਾਰ ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਕਿਉਂ ਹੈ?

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ (ਸਾਇਕੋਟਿਕ ਡਿਸਾਰਡਰ) ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਦੇਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਾਫੀ ਵਖਰੇਵਾਂ ਹੈ, ਪਰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਵਕਫ਼ਾ ਇਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਦੇਰੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੂਸਰੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਖਤਰਨਾਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਦੇ ਨਾਜ਼ੂਕ ਪੜਾਅ ਸਮੇਂ ਗੰਭੀਰ ਵਿਘਨ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਮਾਰੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਅੰਦਰ ਮਨੋਸਮਾਜਕ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਰੋਗੀਪਣ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰਾ ਵਧੇਗਾ।

ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦਾ ਦੌਰਾ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕਰ ਦਿੱਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ, ਉਦਾਸੀ, ਸਵੈ-ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤਾਉ ਵਰਗੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਕੁੱਝ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਲਾਜ ਵਿਚ ਲੰਬੀ ਦੇਰੀ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਘੱਟ ਠੀਕ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ। ਇਲਾਜ ਵਿਚ ਹੋਈ ਦੇਰੀ ਧੀਮੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਨਾਲ ਠੀਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਰਹਿਣਾ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਦੁਬਾਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਵੱਧ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦਿਮਾਰੀ ਬਣਤਰ ਵਿਚ (ਪੈਥੋਫਿਜ਼ੋਲੋਜੀਕਲ) ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪਏ ਦੌਰੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਨੂੰ ਢਾਹ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਲਾਜ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ...

- ↳ ਰਾਜੀ ਹੋਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜੀ ਨਾ ਹੋਣਾ
- ↳ ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਵਿਕਾਸ ਵਿਚ ਵਿਘਨ
- ↳ ਰਿਸਤਿਆਂ ਵਿਚ ਤਣਾਅ, ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਮਦਦ ਦੀ ਕਮੀ
- ↳ ਨੌਜਵਾਨ ਮਾਂਵਾਂ/ਪਿਤਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਮਾਪਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਵਿਘਨ
- ↳ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਵਿਘਨ
- ↳ ਪਰਿਵਾਰਕ ਤਣਾਅ ਵਿਚ ਵਾਧਾ
- ↳ ਰੋਗ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਨਾ ਹੋਣਾ
- ↳ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਆਤਮਹੱਤਿਆ
- ↳ ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ
- ↳ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਅਣਲੋੜੀਂਦਾ ਦਾਖਲਾ
- ↳ ਕਮਿਊਨਟੀ ਦੇ ਆਰਥਿਕ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿਚ ਵਾਧਾ

ਤਨਾਅ ਕਾਰਨ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦਾ ਮਾਡਲ

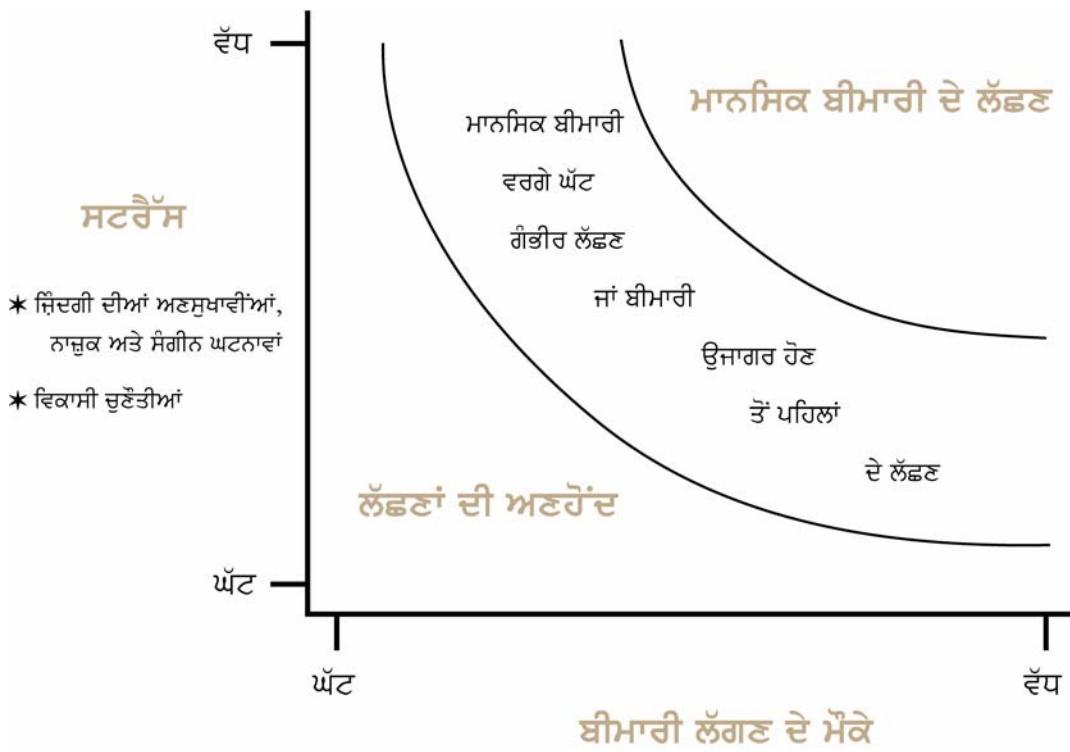
ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਦੌਰ ਨੂੰ "ਤਨਾਅ ਕਾਰਨ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦੇ ਮਾਡਲ ਜਾਂ ਤਨਾਅ ਵਲਨਿਰੇਬੈਲਟੀ ਮਾਡਲ" ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਦੇਖੋ ਚਿੱਤਰ 1)। ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪੂਰਵ-ਰੁਝਾਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਡਿਸਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ (ਜੀਨ ਜਾਂ ਤੰਤੂ-ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਰਨ) ਅਤੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਦੀ ਤਨਾਅ ਦੇ ਸੁਮੇਲ ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦੇ ਲੱਛਣ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿਗਾੜਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਸਕਿਊਟਾਇਪਲ, ਸਕਿਊਆਇਡ, ਅਤੇ ਭਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਵਿਗਾੜਾਂ) ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਰੋਗੀ ਬਣਨ ਦਾ ਖਤਰਾ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਆਮ ਵਸੋਂ ਵਿਚ ਸਕਿਊਫਰੀਨਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਹੋਣ ਦਾ ਖਤਰਾ 1 ਫੀਸਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਕਿਊਫਰੀਨਿਆ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਖਤਰਾ 13 ਫੀਸਦੀ ਹੈ।

ਇਕ ਅੰਦਾਜ਼ੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚੋਂ 80 ਫੀਸਦੀ ਨੂੰ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ 16 - 30 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਸਕਿਊਫਰੀਨਿਆ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਸਕਿਊਫਰੀਨਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਸਮੇਂ ਵਿਚਕਾਰਲੀ (ਮੀਡੀਅਨ) ਉਮਰ 19 ਸਾਲ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣ ਸਮੇਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਮਰਦਾਂ ਨਾਲੋਂ ਦੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਚਿੱਤਰ 1: ਤਨਾਅ ਕਾਰਨ ਬੀਮਾਰੀ ਲੱਗਣ ਦਾ ਮਾਡਲ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦਾ ਦੌਰ

ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦਾ ਆਮ ਦੌਰ ਤਿੰਨਾ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ: ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ), ਨਾਜ਼ੁਕ ਪੜਾਅ (ਐਕਿਊਟ) ਅਤੇ ਮੌਤਾ ਪੈਣ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਰੀਕਵਰੀ)।

ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮ)

ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ, ਸੋਚ, ਸੋਝੀ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਵਿਚ ਅਜੇ ਛਲਾਵੇ (ਹੈਲੂਸਿਨੇਸ਼ਨਜ਼), ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜ਼ਨਜ਼) ਜਾਂ ਸੋਚ ਵਿਗਾੜ ਵਰਗੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਲੱਗੇ ਹੁੰਦੇ।

ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ) ਲੱਛਣ ਵੱਖਰੇ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਲੱਛਣ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੋਣ। ਇਸ ਪੜਾਅ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਫੀ ਅਨਿਸ਼ਚਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਈ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮ) ਅਸਥਿਰ ਅਤੇ ਉਤਰਾਵਾਂ-ਚੜਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਲੱਛਣ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ) ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਲੱਛਣ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

ਭਾਵਨਾਵਾਂ

ਉਦਾਸੀ, ਚਿੰਤਾ, ਮਾਨਸਿਕ ਬੋਲ, ਚਿੜਚਿੜਾਪਣ, ਗੁੱਸਾ ਜਾਂ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ।

ਸੰਗਿਆਨ

ਧਿਆਨ ਲਾਉਣ ਅਤੇ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੱਗਣਾ ਜਿਵੇਂ ਸੋਚ ਸੁਸਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਤੇਜ਼, ਕੁਝੱਬੇ ਵਿਚਾਰ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਬੋਲਚਾਲ, ਵਧਾਏ-ਚੜਾਏ ਵਿਚਾਰ।

ਆਪਣੇ ਆਪ, ਦੂਸਰਿਆਂ ਜਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਰੇ ਸਮਝ

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸਮਝਣਾ, ਚੁਗਿਰਦੇ ਵਿਚ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਪਣਾ, ਸ਼ੱਕੀਪਣ।

ਸਰੀਰਕ

ਨੀਂਦ ਵਿਚ ਵਿਘਨ, ਭੁੱਖ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਜਿਸਮਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ (ਸੋਮੈਟਿਕ ਕੰਪਲੇਂਟਸ), ਸਾਹ-ਸੱਤ ਜਾਂ ਜੋਸ਼ ਦਾ ਘਟਾਅ ਅਤੇ ਸੋਝੀ ਵਿਚ ਬਿੜਕਾਅ।

ਵਰਤਾਉ ਸੰਬੰਧੀ

ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਰੋਲ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿਚ ਨਿਘਾਰ, ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਟੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਅਲਹਿਦਗੀ, ਆਮ ਦਿਲਚਸਪੀਆਂ ਦਾ ਖਤਮ ਹੋਣਾ, ਸੋਚਾਂ ਵਿਚ ਮਗਨ ਰਹਿਣਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਤਮਾ/ਫਲਸਫੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਫਿਕਰਮੰਦ ਰਹਿਣਾ, ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਉਲਟ ਬਾਗੀਪੁਣਾ।

ਸਾਫ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਿਸੇ ਇਕ ਖਾਸ ਰੋਗ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਨੋਸਮਾਜਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ, ਸਰੀਰਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੌਜਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚ ਇਹ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾਂ ਨੂੰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਗੜ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਵਸਥਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਮਝ ਕੇ ਇਕ ਦਮ ਹੀ ਪਾਸੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ) ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਇਕ ਕਾਰਨ ਹੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਗੌਰ ਨਾਲ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਬਕਾਇਦਗੀ ਨਾਲ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ।

ਨਾਜੁਕ ਪੜਾਅ (ਐਕਿਊਟ ਡੇਜ਼)

ਨਾਜੁਕ ਪੜਾਅ (ਐਕਿਊਟ ਡੇਜ਼) ਦੌਰਾਨ ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗ ਦੇ ਆਮ ਲੱਛਣ ਉਜਾਗਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੋਚ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ, ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜਨਜ਼) ਅਤੇ ਛਲਾਵੇ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼) ਵਰਗੇ ਨਕਾਰਤਮਕ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪੜਾਅ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਚਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਛਲਾਵੇ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼) ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰੇਰਕ ਵਸਤੂ (ਸਟਿਮੂਲਸ) ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿਚ ਸੰਵੇਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤੀ (ਸੈਂਸਰੀ ਪਰਸੈਪਸ਼ਨ) ਹੋਣਾ। ਇਸ ਦੀ ਸੱਭ ਤੋਂ ਆਮ ਕਿਸਮ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣਾ (ਆਡਿਟਰੀ ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼) ਹੈ। ਛਲਾਵੇ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਕਿਸਮਾਂ ਇਹਨਾਂ ਗਿਆਨ ਇੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ: ਨਿਗ੍ਰਾ, ਛੋਹ, ਸੁਆਦ ਅਤੇ ਸੁਗੰਧ। ਇਹ ਛਲਾਵੇ ਆਮ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਡਾਕਟਰੀ/ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜਨਜ਼) ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸਭਿਆਚਾਰਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਝੂਠੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਰੀਜ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।

ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜਨਜ਼) ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਪ੍ਰਬਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਕਿਆਈ ਫੜਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਅ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣੀ ਸੁਖਾਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜਨਜ਼) ਦੀਆਂ ਆਮ ਕਿਸਮਾਂ ਇਹ ਹਨ:

- ➲ ਸਤਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਭਰਮ
- ➲ ਧਾਰਮਿਕ ਭਰਮ
- ➲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ਾਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਮਝਣ ਦਾ ਭਰਮ
- ➲ ਇਹ ਭਰਮ ਕਿ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਜਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਲੋਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ➲ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਿੱਖ ਜਾਂ ਕਾਰਜਾਂ ਬਾਰੇ ਭਰਮ
- ➲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਰਮ ਹੋਣਾ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਖਿਆਲ ਭਰੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ/ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਬ੍ਰਾਡਕਾਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਟੁੱਟ ਜਾਣਾ।

ਸੋਚ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਉਘੜ ਦੁਗੜੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਦਾ ਵਰਤਾਰਾ। ਗੱਲਬਾਤ ਅਜੋੜ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੋਚ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਦੇ ਇਹ ਮਤਲਬ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ: ਲੋਕ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਅਰਥ ਕੱਢੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ ਗਏ ਹਨ), "ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅੜਿਕਾ" (ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਵਹਿਣ ਵਿਚ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਿਘਨ ਪੈਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥ ਚੋਰੀ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ "ਵਿਚਾਰ ਭਰਨੇ" (ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਉਪਰਾਪਨ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਣਾ, ਜਿਸਦਾ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਇਹ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਮਰੀਜ਼ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਭਰੇ ਗਏ ਹਨ)।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜਨਜ਼), ਡਾਕਾਵਾ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼) ਅਤੇ ਸੋਚ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੁਭਾਅ, ਵਰਤਾਉ, ਨੀਂਦ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ ਵੀ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਬੁਨਿਆਦੀ ਪੱਧਰ ਉੱਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ/ਮਾਨਸਿਕ ਰੋਗਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਗਾੜਾਂ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਥਕੇਵਾਂ, ਵਾਰ ਵਾਰ ਸਿਰਦਰਦ, ਉਣੀਂਦਰਾ ਜਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸਰੀਰਕ ਲੱਛਣ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੁਢਲੀ ਹਾਲਤ ਵੱਖਰੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਕਾਰਤਮਕ ਲੱਛਣਾਂ ਅਤੇ ਖਲਬਲੀ ਭਰੇ ਵਰਤਾਉ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਾਰਨ ਸਾਨੂੰ ਚੁੱਪਚਾਪ ਵਿਗੜਦੀ ਹਾਲਤ ਵਾਲੇ ਉਸ ਵਿਕੋਲਿਤਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸਦੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਨਾਂਹ-ਮੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਜੋਸ਼, ਸਾਹ-ਸੱਤ ਅਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਘਟਣ, ਸਤਹੀਪਣ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਕਮੀ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਮਾਨਸਿਕ ਅਮੀਰੀ ਵਿਚ ਘਾਟ ਵਰਗੇ ਨਾਂਹ-ਮੁਖੀ ਲੱਛਣ ਨਾਜ਼ਕ ਪੜਾਅ ਵਿਚ ਆਮ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਤੋਂ ਉਦਾਸੀ ਰੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਗਲਤ ਅਰਥ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਅਫੁਕਵੇਂ ਇਲਾਜ ਅਧੀਨ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦਾ (ਰੀਕਵਰੀ) ਪੜਾਅ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਇਲਾਜਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਲਾਜ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ, ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ, ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਵਾਤਾਵਰਣ ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਤਮਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਆ ਵੱਖਰੀ ਵੱਖਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦੇ ਪੜਾਅ ਸਮੇਂ ਇਹਨਾਂ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ: ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ, ਦੁਬਾਰਾ ਸਵੈ-ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪੱਧਰ ਵਾਲੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਲਿਆਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ। ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਉਦਾਸੀ, ਚਿੱਤਾ ਦੇ ਦੌਰੇ, ਸਵੈ-ਮਾਣ ਵਿਚ ਕਮੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਤੋਂ ਟੁੱਟਣ ਵਰਗੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਰਿਹਾਇਸ਼, ਆਰਥਿਕਤਾ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਪਵੇ।

ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਠੀਕ ਹੋਣ ਲਈ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਮਿਲਵਰਤਣ ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਨਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਵਿਚ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਜ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ/ਮਾਨਸਿਕ/ਸਮਾਜਕ ਪੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਰਬਪੱਖੀ ਪਹੁੰਚ ਵਰਤੀ ਜਾਵੇ।

ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਬਾਅਦ ਘੱਟੋਂ ਘੱਟ 12 ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਦਵਾਈ ਖਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਰੱਖਦਿਆਂ ਹੋਣੀ ਹੋਣੀ ਦਵਾਈ ਖਾਣੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕ ਦਵਾਈ ਖਾਣੀ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਜੋਂ ਫਿਰ ਬੀਮਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਤੋਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਬਾਅਦ, ਕਾਫੀ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਦੌਰਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ।

ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਦੌਰੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦੌਰਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਹ ਚੰਗੀ ਭਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਿਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦੇ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਬੀਮਾਰੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜਿੰਨੀ ਛੇਤੀ ਹੋ ਸਕੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸੇਧਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਠੀਕ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਪੱਕਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ।

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਬਾਰੇ ਸਾਰ

- ➲ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਕਿਸੋਰ ਅਵਸਥਾ ਜਾਂ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ।
- ➲ ਇਹ ਸਮਾਂ ਵਿਆਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਲਈ ਉਲੜਣਾਂ ਭਰਪੂਰ, ਦੁੱਖਦਾਇਕ ਅਤੇ ਟੁੱਟ-ਭੱਜ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ➲ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲੱਛਣਾਂ ਵਾਲੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਰੋਗ ਦਾ ਇਲਾਜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਨਾ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਕਈ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ (ਜਿਵੇਂ: ਸਮਝ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ)। ਰੋਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਵਿਚ ਦੌਰੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦਾ ਇਕ ਚਿੰਤਾਜਨਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।
- ➲ ਆਮ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾਵਾਰ (ਪ੍ਰੋਫੈਸ਼ਨਲਜ਼) ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਅਤੇ ਦੌਰ ਬਾਰੇ ਚੇਤਨਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- ➲ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਤਿੰਨ ਪੜਾਵਾਂ ਵਿਚ ਵਾਪਰਦਾ ਹੈ: ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ), ਨਾਜੁਕ ਪੜਾਅ (ਐਕਿਊਟ) ਅਤੇ ਮੋੜਾ ਪੈਣ ਦਾ ਪੜਾਅ (ਰੀਕਵਰੀ)।
- ➲ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਹਾਂ-ਮੁਖੀ ਲੱਛਣ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਦੇ ਇਕ ਦਮ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ➲ ਇਲਾਜ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਬੰਧੇਜਾ ਵਾਲੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ➲ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਰੀਰਕ/ਮਾਨਸਿਕ/ਸਮਾਜਕ ਪੱਖਾਂ ਵਾਲੀ ਸਰਬਧੱਖੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟਾਂ ਵਲੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਇਲਾਜਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਵਿਆਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮਾਨਸਿਕ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਦੌਰਾਨ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੀਆਂ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਉੱਪਰ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।
- ➲ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਾ ਆਮ ਵਰਤਾਰਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਢੁਕਵਾਂ ਇਲਾਜ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ:

- ➲ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵਿਘਨ ਵਿਚ ਕਮੀ
- ➲ ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਰੋਗ ਲੱਗਣ ਵਿਚ ਕਮੀ
- ➲ ਛੇਤੀਂ ਠੀਕ ਹੋਣਾਂ
- ➲ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ

ਆਮ ਡਾਕਟਰ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਦਾ ਰੋਲ

ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਦੌਰਾ ਪੈਣਾ ਆਮ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਆਮ ਡਾਕਟਰਾਂ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਦਾ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੋਲ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਸਰੀਰਕ ਜਾਂ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਲੋਕ ਸੱਭਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਮ ਡਾਕਟਰਾਂ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਸਮੇਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਅਤੇ ਮੁਢਲਾ ਮਾਨਸਿਕ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇ। ਆਪਣੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਹਰਾਂ ਤੋਂ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਸਾਇਕਿਐਟਰਿਕ ਸਰਵਿਸਜ਼) ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੱਕ ਦੀ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਉੱਚੀ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡਾ ਵਾਹ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸ਼ੋਰ ਜਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਜਵਾਨੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਪਿਆ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਾਨਸਿਕ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਜਾਂ ਵਰਤਾਉ ਵਿਚ ਨਿਘਾਰ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁਆਇਨੇ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਲਈ "ਉਡੀਕੇ ਅਤੇ ਦੇਖੋ" ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਚੰਗੇ ਹਿਤ ਵਿਚ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਕਿਜ਼ੋਫਰੀਨਿਆ ਵਰਗੇ ਰੋਗ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਨਿਰਾਸਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਮ ਦੀ ਵਜੂਦ ਕਾਰਨ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਬੀਮਾਰੀ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀ ਰੋਗ ਸਮਝ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅਤੇ ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਉਦਾਸੀ ਰੋਗ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

ਮੁਆਇਨਾ

ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਈ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਾਰੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਅਚਨਚੇਤੇ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਉਹ ਮਾਨਸਿਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਵਿਚ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਆਈ ਤਬਦੀਲੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਮਦਦ ਲੱਭਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਆਵੇ ਵੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਆਮ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਉਦਾਸੀ, ਚਿੰਤਾ ਸੰਬੰਧਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਸੰਗਿਆਨਕ (ਕੌਂਗਨੀਸ਼ਨ) ਜਾਂ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ (ਸੋਮੈਟਿਕ ਕੰਪਲੇਂਟਸ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾਜ਼ੂਕ ਪੜਾਅ (ਐਕਿਊਟ ਫੇਜ਼) ਵਿਚ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਇਹਨਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਮੁੜ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਅਤੇ ਨਰਮੀ ਨਾਲ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛਣ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਲੋਂ ਉਠਾਏ ਸਵਾਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਹਦੀ ਰਾਇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਪਹੁੰਚਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਮੁਆਇਨੇ ਲਈ ਯੋਜਨਾ

ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵੀ ਖੇਤਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਟਰਵੀਊ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹੋਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਮੁਆਇਨਾ (ਮੈਂਟਲ ਸਟੈਟਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ - ਐਮ ਐਸ ਈ)। ਐਮ ਐਸ ਈ ਰਾਹੀਂ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਖੇਤਰ "ਏ ਬੀ ਸੀ ਸਟੈਂਪ ਲਿਕਰ" ਨਾਂ ਦੇ ਸਿਮਰਤੀ-ਸਹਾਇਕ ਦੇ ਅੱਖਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। (ਦੇਖੋ ਸਾਰਣੀ 1)

ਸਾਰਣੀ 1: ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਮੁਆਇਨੇ (ਮੈਂਟਲ ਸਟੈਟਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ - ਐਮ ਐਸ ਈ) ਦੇ ਹਿੱਸੇ

ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਮੁਆਇਨਾ (ਮੈਂਟਲ ਸਟੈਟਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ) ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਸਰਵੇਖਣ ਹੈ। ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਸਿਮਰਤੀ-ਸਹਾਇਕ ਸਰਵੇਖਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਸਹਾਇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਏ ਬੀ ਸੀ ਸਟੈਪ ਲਿਕਰ

ਦਿੱਖ	ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਰਾਵਾ, ਮੇਕ-ਅੱਪ ਜਾਂ ਸਾਮਾਨ ਅਸਬਾਬ।
ਵਰਤਾਉ	ਸਰੀਰਕ ਹਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਧਰ, ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ, ਵਰਤਾਉ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਾਧਾਰਣ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।
ਸਹਿਯੋਗ	ਇੰਟਰਵੀਊ ਬਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰਵਈਏ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰੋ।
ਗੱਲਬਾਤ	ਗੱਲਬਾਤ ਦੀ ਰਫਤਾਰ, ਸੁਰ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸਾਧਾਰਣਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ।
ਵਿਚਾਰ	ਰੂਪ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਦੋਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਲੜੀਵਾਰ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਣ ਹਨ। ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜ਼ਨਜ਼) ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ।
ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੁਰ	ਬੇਵਕਤੀ ਜਾਂ ਹੱਦੋਂ ਬਾਹਰੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੁਰ, ਜ਼ਜਬਾਤੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਬਾਰੇ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਅ ਦੀ ਘਾਟ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ। ਇਹ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਸੁਰ ਖਿਆਲਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਚੁਕਵੀਂ ਹੈ।
ਰਉਂ (ਮੁਡ)	ਉਦਾਸੀ, ਚਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਤੇਜਨਾ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਰਉਂ (ਮੁਡ) ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੱਛਣ ਦੀ ਸਿੱਦਤ ਅਤੇ ਸਥਿਰਤਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਕਰੋ।
ਸੋਝੀ	ਛਲਾਵੇ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼) ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਵੇਦੀ ਰੂਪਾਂ ਵਿਚ ਬੋਧਾਤਮਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ।
ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਪੱਧਰ	ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਇੰਟਰਵੀਊ ਦੌਰਾਨ ਕਿੰਨਾ ਕੁ ਚੌਕਸ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਪੱਧਰ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।
ਅੰਤਰ-ਵਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ (ਜੱਜਮੈਂਟ)	ਖਾਸ ਅਮਲੀ ਮਸਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਕੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ (ਜੱਜਮੈਂਟ) ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਾਓ। ਲੱਛਣਾਂ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਬਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਵਿਸ਼ਟੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲਾਓ। ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਰਵਈਏ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ।

ਸੰਗਿਆਨਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ	<p>ਸੰਗਿਆਨਕ ਘਾਟਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਛੋਟੇ ਮੁਆਇਨੇ (ਮਿੱਨੀ-ਮੈਂਟਲ ਸਟੈਟਸ ਐਗਜ਼ਾਮ) ਨੂੰ ਇਕ ਸੰਦ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਸਥਿਤੀ ਗਿਆਨ - ਤਾਰੀਕ, ਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ - ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਉ ਕਿ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਾਜ਼ਾ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸ਼ਬਦ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਂ ਮਿਨਟਾਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਸ਼ਬਦ ਦੁਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕਰੋ। ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਇਕਾਗਰਤਾ - ਇਹ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਵਾਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; ਠੀ ਵੀ ਸ਼ੋਆ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਾ ਸਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਲਿਖਣਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਨਾ - ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਕਈ ਵਾਕ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਅਤੇ ਇਕ ਵਾਕ ਲਿਖਣ ਨੂੰ ਕਰੋ।</p>
ਗਿਆਨ ਆਧਾਰ	<p>ਇਹ ਗੱਲ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਮ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿਚ ਵੱਡੇ ਅੰਤਰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤਾਰੀਕਾਂ, ਵਰਤਮਾਨ ਸਿਆਸੀ ਹਸਤੀਆਂ ਜਾਂ ਖਬਰਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ।</p>
ਮਰਨਾ-ਮਾਰਨਾ	<p>ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰੋ। ਜੇ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖਤਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਪੂਰਬਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉ। ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ, ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਮਰਨ ਜਾਂ ਮਾਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਘਾਤਕਤਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ। ਖਤਰਾ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਉ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੱਸਾ, ਡਰੱਗ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੇ, ਉਕਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਤਾਜ਼ਾ ਘਟਨਾ, ਆਵੇਗਸ਼ੀਲਤਾ, ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗੰਭੀਰ ਵਿਗਾੜ, ਕਾਰਬਨਿਕ ਅਤੇ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਹਾਲਤਾਂ, ਰਉਂ (ਮੂਡ) ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ (ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਕਮਾਂਡ ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼, ਜਿਸਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ ਹੈ।</p>
ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ	<p>ਇਹ ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੀ ਇੰਟਰਵੀਊ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲੀ ਹੈ।</p>

ਐਮ ਐਸ ਈ ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ ਇੰਟਰਵੀਊ ਦਾ ਸਿਰਫ ਇਕ ਹਿੱਸਾ ਹੈ। ਇਕ ਮੁੰਕੰਮਲ ਇੰਟਰਵੀਊ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਈ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ ਮੁਆਇਨਾ:

- ↳ ਐਮ ਐਸ ਈ
- ↳ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮੱਸਿਆ
- ↳ ਨਿੱਜੀ ਪਿਛੋਕੜ
- ↳ ਮਾਨਸਿਕ ਪਿਛੋਕੜ
- ↳ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸਿਹਤ (ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ ਸਮੇਤ)
- ↳ ਵਿਕਾਸਾਤਮਕ ਪਿਛੋਕੜ
- ↳ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਿਛੋਕੜ (ਪਰਿਵਾਰਕ ਮਾਨਸਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਸਮੇਤ)
- ↳ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ (ਸਮਾਜਕ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਦੋਵੇਂ)
- ↳ ਆਪਣੇ ਰੋਲ ਦਾ ਨਿਭਾਅ (ਕੰਮ ਉੱਤੇ, ਸਕੂਲ ਵਿਚ, ਮਾਪੇ ਆਦਿ ਦਾ)
- ↳ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਜ
- ↳ ਡਰੱਗ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
- ↳ ਕਾਮੁਕਤਾ

ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਜ਼ ਵਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹੋਰ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੀ ਕਾਰਨ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ? ਮਰੀਜ਼ ਦਾ ਸਿਰ ਏਨਾ ਕਿਉਂ ਦੁੱਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਹਰ ਵੇਲੇ ਥੱਕਿਆ ਥੱਕਿਆ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ?

ਉਦਾਸੀ, ਚਿੰਤਾ, ਵਿਗਾੜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਵਰਗੀਆਂ ਖਾਸ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛੋ। ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰੋ। ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਖਤਰੇ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲੀਅਤ ਜਾਣਨ ਲਈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਿਆਂ, ਆਮ ਡਾਕਟਰਾਂ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰਜ਼) ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸੱਚ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਨਮੂਨੇ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ:

ਕਦੇ ਕਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੋਰ ਜਾਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਬੋਲ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕੁੱਝ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੀ ਕਦੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ? ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਵਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੰਮ ਉੱਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਕਈ ਵਾਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਤਜਰਬਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਬਿਲਕੁਲ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਕਦੇ ਕਦੇ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੰਟਰੋਲ ਹੇਠ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸ਼ਕਤੀ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਦਸ ਸਕਦੇ... ਕਿ ਰੇਡੀਊ ਜਾਂ ਟੀ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ... ਕਿ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਤੁਹਾਡਾ ਮਨ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ?

ਕੀ ਕੋਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪੁੰਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਾਜ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?

ਕੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਤੁਹਾਡੀ ਸੋਚ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ? ਕੁੱਝ ਲੋਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਉਹ ਖਿਆਲ ਪਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਖਿਆਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਬ੍ਰਾਡਕਾਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਜੋ ਕੁੱਝ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹੋ ਉਹ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣ ਸਕੇ... ਕਦੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਤੁਹਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ?

ਜੇ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਸ਼ਾਂਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਆਇਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੁਆਇਨੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਦਿਮਾਗੀ ਹਾਲਤ ਲਈ ਮੁਆਇਨਾ (ਮੈਂਟਲ ਸਟੈਟਸ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨੇਸ਼ਨ) ਅਤੇ ਖਤਰੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਂਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇੰਟਰਵੀਊ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਇੰਟਰਵੀਊ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਚਕਾਰ ਇਲਾਜ ਦੇ ਅਮਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਆਇਨੇ, ਸਹਾਇਤਾ ਅਤੇ ਸਾਂਝ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸੰਤੁਲਨ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਂਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਨਾਕਾਮਯਾਬੀ ਅੱਧ-ਵਿਚਾਲੇ ਹੀ ਇਲਾਜ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਮਾੜੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ।

ਰੋਗ ਦੀ ਪਛਾਣ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਬਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣੇ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਗਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ। ਇਹ ਦੱਸੋ ਕਿ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਬਾਰੇ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਰਹੇ। ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੁਆਇੰਟਸੈਟ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਸੈਬਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਵੇ।

ਇੰਟਰਵੀਊ ਖਤਮ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਸੁਭਾਏ ਗਏ ਇਲਾਜ, ਦੁਬਾਰਾ ਗੌਰ ਜਾਂ ਅਗਾਂਹ ਭੇਜਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਵਰਤਣ ਵਾਲੀ ਸਾਂਝੀਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਕਾਰਨ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਸਵੈ-ਸਨਮਾਣ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਢਹਿੰਦੀ ਕਲਾ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਭੇਤ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ

ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਵੇਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦਾ ਭੇਤ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਮੁੜ-ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਭੇਤ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸੋ।

ਤਣਾਅ ਘਟਾਉਣਾ

ਇਹ ਮੰਨੋ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਚੌਕਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਵਿਸ਼ਾ ਲੱਭੇ ਅਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਤਜਰਬੇ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਵਲ ਆਵੇ।

ਜੇ ਮਰੀਜ਼ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆਂ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚੰਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਧੀਰਜ ਰੱਖਣਾ

ਇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿਚ ਹੀ ਸਾਂਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਮੁਆਇਨਾ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਸੰਭਵ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਜਾਂ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਮਿਲਣੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਤਸਵੀਰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਰੇਕ ਸੈਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਛੋਟੀ ਜਾਂ ਸਤਹੀ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ" ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੰਬੀ ਜਾਂ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਗੱਲਬਾਤ ਦੌਰਾਨ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅਪੁਆਇੰਟਮੈਂਟ ਖੁੰਝਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪ ਸੰਪਰਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਾ ਇਜਕੋ। ਇਸਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਫਿਕਰ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰਨਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾਂ ਕਿ ਬੋਲੋੜੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ।

ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਉਹਲੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦਿਓ, ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਦਾ ਵੱਡਾ ਖਤਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਅਪੁਆਇੰਟਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਰੀਜ਼ ਨਾਲ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇਂਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਪੁਆਇੰਟਮੈਂਟ ਤੇ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਸੰਪਰਕ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਰੋਕਾਰ

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਦੁੱਖ, ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਬੇਯਕੀਨੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਤਜਰਬੇ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਇਹ ਬੇਯਕੀਨੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੱਜੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਮੁਆਇਨਾ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਚੋਗ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਹੋਣ ਵਿਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇ।

ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਵਰਤਾਉ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਗੱਲਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ।

ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉ

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰੋ।

ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਵਾਲੇ ਪਿਛੋਕੜ ਸਮੇਤ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪਿਛੋਕੜ ਬਾਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋਵੋ।

ਵਰਤਾਉ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਾਇਕੌਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਹੀ ਹੱਸਣਾ ਜਾਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ ਨਾ ਕਰਨਾ, ਜਿਸਮਾਨੀ ਹਰਕਤਾਂ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਘਾਟਾ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਆਦਿ ਬਾਰੇ ਸਿੱਧਾ ਪੁੱਛੋ

ਇਹ ਜਾਣੋ ਕਿ ਹਾਲਤ ਵੱਲ ਕਿੰਨੀ ਜਲਦੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜੇ ਉਡੀਕ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਨੌਜਵਾਨ ਨੂੰ ਖੁਦ ਆ ਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰੋ। ਜੇ ਹਾਲਤ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਵਾਲੀ ਜਾਪੇ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਘਰ ਵਿਚ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਹਿੱਸਾ ਦਾ ਖਤਰਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਮਿਊਨਟੀ ਦੇ ਤਜਰਬੇਕਾਰ ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ (ਸਾਇਕਿਐਟਰਿਕ) ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਵੋ।

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਪੜਤਾਲ

ਛੁਕਵੀਂ ਪੜਤਾਲ ਵਿਚ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ: ਡਰੱਗ ਸਕਰੀਨ, ਜਨਰਲ ਕੈਮਿਸਟਰੀ, ਖੂਨ ਦੀ ਮੁਕੰਮਲ ਜਾਂਚ (ਕੰਪਲੀਟ ਬਲੱਡ ਕਾਊਂਟ) ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਾਬ ਦੇ ਟੈਸਟ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਭਾਵੀ ਡਾਕਟਰੀ ਅਤੇ ਤੰਤੂ ਵਿਗਿਆਨਕ ਹਾਲਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕ ਨੂੰ ਦੁਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਮੁਆਇਨਾ ਅਤੇ ਪੜਤਾਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ (ਦੇਖੋ ਸਾਰਣੀ 2)। ਫਿਰ ਵੀ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਵਿਚੋਂ ਸਿਰਫ 3 ਫੀਸਦੀ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਡਾਕਟਰੀ ਹਾਲਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੈ।

ਬੁੱਧੀ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ, ਧਿਆਨ, ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਇੰਤਜ਼ਾਮੀ ਕਾਰਜਾਂ (ਐਗਜੈਕਟਿਵ ਫੰਕਸ਼ਨਜ਼), ਬੋਲੀ, ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸਮਝਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਸਰੀਰਕ ਹਰਕਤ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ (ਮੋਟਰ ਸਕਿਲਜ਼) ਬਾਰੇ ਜੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲੈਣ ਵਾਲੇ (ਬਰੇਨ ਇਮੇਜਿੰਗ) ਅਤੇ ਨਿਉਰੋਕੋਗਨਿਟਿਵ ਟੈਸਟ ਕਰਵਾਉਣੇ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਚੰਗਾ ਐਮ ਐਸ ਈ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਸੰਗਿਆਨਕ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲਤਾ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰਣੀ 2: ਚੋਣਵੀਆਂ ਡਾਕਟਰੀ ਅਤੇ ਤੰਤ੍ਰ ਵਿਗਿਆਨਕ (ਨਿਉਰੋਲੋਜੀਕਲ) ਹਾਲਤਾਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਬੀਮਾਰੀ	ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀਆਂ ਅਲਾਮਤਾਂ/ਲੱਛਣ	ਹੋਗ ਪਛਾਣ
ਹਾਈਪੋਥਾਇਰਾਇਡਿਜ਼ਮ	ਸੁਸਤੀ, ਉਦਾਸ ਮੂਡ, ਸਖਸੀਅਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਝੱਲ ਵਰਗਾ ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ, ਸਵੈਭਰਮ (ਪੈਰਾਨੋਇਆ), ਡਲਾਵਾ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨਜ਼)	ਪਿਟਿਊਟਰੀ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ, ਵੱਡੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਝੱਲ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਲਿਖੀਅਮ ਦੇ ਇਲਾਜ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ।
ਬਰੇਨ ਟਿਊਮਰ (ਉਦਾਹਰਣ: ਫਰੰਟਲ, ਪੈਰਾਇਟਲ, ਅੱਕਸੀਪਿਟਲ ਲੋਬ)	ਮੂਡ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਚਿੜਚਿੜਾਪਣ, ਨਿਰਣਾਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਵਿਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਸਰਸਾਮ, ਝੁਰਝੁਰੀ, ਨਜ਼ਰ ਦਾ ਡਲਾਵਾ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨ)	ਐਨਿਊਰਿਜ਼ਮ, ਸਬਡੂਰਾਲ ਹੈਮਟੋਮਾ, ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਦੌਰਾ (ਸੀਜ਼ਰ ਡਿਸਾਰਡਰ), ਦਿਲ ਅਤੇ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਾਝੀਆਂ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ, ਉਦਾਸੀ, ਝੱਲ, ਕਮਲੇਪਣ (ਡਿਮੈਂਸੀਆ) ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਸਿਰ ਦੀ ਸੱਟ	ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ (ਕਨਫਿਊਜ਼ਨ), ਸਖਸੀਅਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਯਾਦਦਾਸ਼ਤ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ	ਸਿਰ ਵਿਚ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਹੋਣਾ। ਸੀ ਵੀ ਡੀ, ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਦੌਰਾ (ਸੀਜ਼ਰ ਡਿਸਾਰਡਰ), ਸ਼ਰਾਬੀਪਣ, ਡਾਇਬੀਟੀਜ਼, ਉਦਾਸੀ, ਕਮਲੇਪਣ (ਡਿਮੈਂਸੀਆ) ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਏਡਜ਼	ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਵੱਧਦਾ ਕਮਲੇਪਣ (ਡਿਮੈਂਸੀਆ), ਸਖਸੀਅਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ, ਉਦਾਸੀ, ਕਾਮੁਕਤਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ	ਜ਼ਿਆਦਾ ਖਤਰੇ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਕਮਲੇਪਣ (ਡਿਮੈਂਸੀਆ) ਦੀਆਂ ਅਲਾਮਤਾਂ ਵਾਲੇ ਨੋਜਵਾਨ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਵਿਚ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ।
ਮਿਰਗੀ ਦਾ ਦੌਰਾ (ਸੀਜ਼ਰ ਡਿਸਾਰਡਰ)	ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ (ਕਨਫਿਊਜ਼ਨ), ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ, ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਕਿਆ ਦਾ ਵਿਘਟਨ (ਡਿਸੋਸੀਏਟਿਵ ਸਟੇਟਸ), ਕੈਟਾਟੋਨੀਆ	ਮਾਨਸਿਕ ਪ੍ਰਕਿਆ ਦੇ ਵਿਘਟਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ (ਡਿਸੋਸੀਏਟਿਵ ਸਟੇਟਸ) ਵਿਚ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਅੱਧੇ ਮਿਰਗੀ ਦੇ ਦੌਰਿਆਂ (ਕੰਪਲੈਕਸ ਪਾਰਸ਼ਲ ਸੀਜ਼ਰਜ਼) ਦੀ ਹੋਂਦ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ਪੌਸਟਿਕਟੀਕਲ ਹਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਸਕਿਜ਼ੋਫਰੀਨਿਆ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਹਾਈਪਰਪੈਰਾ-ਬਾਇਰਾਇਡਿਜ਼ਮ	ਉਦਾਸੀ, ਸਵੈਭਰਮ (ਪੈਰਾਨੋਇਆ), ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ (ਕਨਫਿਊਜ਼ਨ)	ਵੱਡੀ ਉਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸਕਿਜ਼ੋਫਰੀਨਿਆ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਸਿਸਟੈਮਿਕ ਲੂਪਸ ਇਰਿਥਮੈਟੋਸਸ	ਉਦਾਸੀ, ਮੂਡ ਵਿਚ ਵਿਗਾੜ, ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ, ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜ਼ਨਜ਼), ਡਲਾਵਾ (ਹੈਲੂਸੀਨੇਸ਼ਨ)	ਐਸ ਐਲ ਈ ਦੇ 50 ਫੀਸਦੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਡਿਪਰੈਸਿਵ ਡਿਸਾਰਡਰ, ਪੈਰਾਨਾਇਡ ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ ਅਤੇ ਸਕਿਜ਼ੋਫਰੀਨਿਆ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।
ਵਿਟਾਮਿਨ ਬੀ 12 ਦੀ ਘਾਟ	ਚਿੜਚਿੜਾਪਣ, ਧਿਆਨ ਲਾਉਣ ਵਿਚ ਵਿਘਨ, ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ, ਉਦਾਸੀ	ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਗੰਭੀਰ ਅਨੀਮਿਆ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਵੇ। ਕਮਲੇਪਣ (ਡਿਮੈਂਸੀਆ), ਝੱਲ ਅਤੇ ਮੂਡ ਡਿਸਾਰਡਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਡਾਕਟਰੀ ਹਾਲਤਾਂ

- ↳ ਸੈਰੀਵਰੈਵੈਸਕੁਲਰ ਡਿਸੀਜ਼; ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ
- ↳ ਮਲਟੀਪਲ ਸਕਲੈਰੋਸਿਸ; ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਪੈਰੀਵੈਂਟਰੀਕੁਲਰ ਵਿਚ ਕਈ ਘਾਊ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ
- ↳ ਹੰਟਿਗਟਨਜ਼ ਡਿਸੀਜ਼; 5 - 10 ਫੀਸਦੀ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ↳ ਕੁਸ਼ਿਗਜ਼ ਸਿੰਡਰੋਮ; 20 ਫੀਸਦੀ ਤੱਕ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ↳ ਹਾਇਪਰਥਾਇਰਾਇਡਿਜ਼ਮ ਅਤੇ ਹਾਇਪੋਥਾਇਰਾਇਡਿਜ਼ਮ
- ↳ ਪੌਰਫਿਰਿਆ; ਰੁੱਕ ਰੁੱਕ ਕੇ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਐਕਿਊਟ ਪੌਰਫਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪੌਰਫਿਰਿਆਵੇਰੀਗਾਟਾ
- ↳ ਵਿਲਸਨ ਡਿਸੀਜ਼

ਅਗਾਂਹ ਭੇਜਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮੁੱਦੇ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪੱਕੇ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕੀ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਮਨੋ-ਚਿਕਿਤਸਕ ਮਾਹਰ ਕੋਲ ਮੁਆਇਨੇ ਲਈ ਭੇਜਣਾ ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਵਾਸਥ ਹੈ।

ਬੇਸ਼ੱਕ ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਪੜਾਅ (ਪ੍ਰੋਡਰੋਮਲ) ਸਮੇਂ ਲਾਇਆ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਦਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਦੇ ਲੱਛਣ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਬਾਰੇ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਦੱਸ ਸਕਣ, ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਮੱਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ

ਸਾਇਕਿਐਟਰਿਸਟ ਜਾਂ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਟੀਮ ਨਾਲ ਸਾਕਾਰਾਤਮਕ ਮਿਲਣੀ ਇਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੰਪਰਕ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਕੇ ਆਮ ਡਾਕਟਰ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਲਗਾਤਾਰ ਸਮਰਥਨ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ ਰੋਗ ਦੀ ਪੂਰਨ ਪਛਾਣ ਨਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਮਰੀਜ਼ ਇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਾਇਕਿਐਟਰਿਸਟ ਕੋਲ ਨਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਮਿਊਨਟੀ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਸਰਵਿਸ ਜਾਂ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘੁੰਮਦੀ ਫਿਰਦੀ ਸਾਇਕਿਐਟਰਿਸਟ ਟੀਮ ਕੋਲੋਂ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਮਾਜਕ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਖਤਰਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਇਲਾਜ ਸਹੀ ਹੱਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲਾ

ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਲਾਜ ਜਾਂ ਮੁਆਇਨੇ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਜਾਪੇਗੀ ਜੇ ਘਰ ਵਿਚ ਇਲਾਜ ਲਈ ਸਮਾਜਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੀ ਕਮੀ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਗੱਲ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਕਾਰਜ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਮਰੀਜ਼ ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਮ ਅਤੇ ਦੁੱਖ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲਾ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇ। ਬਹੁਤੀ ਵਾਰੀ ਵਿਅਕਤੀ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਖਤਰਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਪਰ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਉੱਪਰ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋਵੇ।

ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ ਦੇ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਐਕਟ (1999) ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਵਿਰੁੱਧ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਢੰਗ ਹਨ:

1. ਡਾਕਟਰ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਾਲ (ਸੱਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਢੰਗ)
2. ਪੁਲਿਸ ਦੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਾਲ
3. ਜੱਜ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨਾਲ

ਮੈਡੀਕਲ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰ ਦੀ ਇਹ ਰਾਇ ਹੋਵੇ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਚਾਰ ਕਸ਼ਵਟੀਆਂ ਉੱਪਰ ਪੂਰਾ ਉਤਰਦਾ ਹੈ:

1. ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਗਾੜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੇ ਚੁਗਿਰਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਛਣ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ;
2. ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਸਥਾ (ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ) ਵਿਚ ਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
3. ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਮਾਨਸਿਕ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਵੱਡਾ ਨਿਧਾਰ ਆਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੰਸਥਾ (ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਵਰਗੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ) ਵਿਚ ਜਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸੰਭਾਲ, ਨਿਗਰਾਨੀ ਜਾਂ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।
4. ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਲਾਜ

ਸੇਧਾਂ

ਦਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕੈਨੇਡੀਅਨ ਗਾਈਡਲਾਈਨਜ਼ ਫਾਰ ਦੀ ਟਰੀਟਮੈਂਟ ਆਫ ਸਕਿਊਫਰੀਨਿਆ ਅਤੇ ਅਸਟ੍ਰੇਲੀਅਨ ਗਾਈਡਲਾਈਨਜ਼ ਫਾਰ ਅਰਲੀ ਸਾਇਕੌਨਸਿਸ।

ਇਲਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ

ਜਦੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹੋਰ ਮੁਆਇਨੇ ਜਾਂ ਇਲਾਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗਾੜਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਖਾਸ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਇਕ ਖਾਸ ਵਿਗਾੜ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਸਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਵੇ। ਮਰੀਜ਼ ਪ੍ਰਤੱਖ ਦਿਖਾਈਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ (ਜਿਵੇਂ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਜਾਂ ਸੌਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ) ਲਈ ਮਦਦ ਲੈਣ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਚਾਹੀਦਾਨ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਜਾਂਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋ। ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਵਰਤ ਕੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਾਇਕੌਨਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਮਦਦ ਲੈਣ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕਤਾ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਾਂ ਲੰਘਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਗੱਲ ਆਮ ਮੰਨੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਵੀਂ ਨਵੀਂ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਇਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਚੱਲੀ ਆ ਰਹੀ ਬੀਮਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਪਹੁੰਚ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਸਾਇਕੋਫਾਰਮੈਕੋਲੀਜੀਕਲ ਇਲਾਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਦੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ (ਫਾਰਮੈਕੋਲੀਜੀਕਲ) ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ

ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਰਹਿਤ ਸਮਾਂ

ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਰਹਿਤ ਰੱਖਣਾ ਇਕ ਆਮ ਅਮਲ ਬਣਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ, ਚਿੜਚਿੜੇਪਣ, ਜਾਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਉਣ ਦਾ ਇਲਾਜ ਲੰਮਾਂ ਸਮਾਂ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੈਨਜੋਡਾਇਆਜ਼ੈਪਾਈਨ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਸਮਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਘੋਖ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਸਥਾਈ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੀ ਸ਼ੱਕ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਰੱਗਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੀ)। ਇਹ ਸਮਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਸਾਂਝ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਦਵਾਈਆਂ ਰਾਹੀਂ ਇਲਾਜ

ਉਸ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟ ਨਾਲ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੇ।

ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਸਾਇਣਕ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚੌਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਘੱਟ ਤੇਜ਼ ਦਵਾਈਆਂ ਮਦਹੋਸ਼ੀ ਭਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਉੱਠਣ ਬੈਠਣ ਸਮੇਂ ਬਲੱਡ ਪ੍ਰੈਸ਼ਰ ਘਟਣਾ ਅਤੇ ਐਂਟੀਕੋਲਿਨਰਜਿਕ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਦਵਾਈਆਂ ਐਕਸਟਰਾ ਪਿਰਾਮਿਡਲ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਖੁਰਾਕ ਵਿਚ ਦੇਣੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਦਵਾਈ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਸਮੇਂ "ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ - ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਚੱਲੋ" ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਸੰਬੰਧੀ ਧੀਰਜ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਿਚ ਵਕਤ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਬਹੁਤੇ ਕੇਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅਕਸਰ 60 ਫੀਸਦੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚ 12 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿਚ ਅਸਰ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ, ਹੋਰ 25 ਫੀਸਦੀ ਉੱਤੇ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਅਸਰ ਪਵੇਗਾ। ਆਮ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ ਖੁਰਾਕਾਂ ਅਸਰਦਾਇਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਅਸਰ ਦਿਖਾਉਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ,

ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪਹਿਲੇ ਕੁੱਝ ਹਫਤਿਆਂ ਲਈ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਸਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਬੈਨਜ਼ੋਡਾਇਆਜ਼ੈਪੀਨ ਦਵਾਈ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਰੀਜ਼ ਨੂੰ ਸ਼ਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਸੰਭਾਵੀ ਐਕਸਟਰਾਪਿਰਾਮਿਡਲ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਤੋਂ ਬਚਾਅ ਲਈ, ਬੈਨਜ਼ੋਡਾਇਆਜ਼ੈਪੀਨ ਵਰਗੀਆਂ ਐਂਟੀਕੋਲਿਨਰਜ਼ਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਆਮ ਹੈ। ਜੇ ਐਕਸਟਰਾਪਿਰਾਮਿਡਲ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਨਾ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਕੁੱਝ ਹਫਤਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿਚ ਅਸਾਧਾਰਣ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਕਾਰਨ ਐਕਸਟਰਾਪਿਰਾਮਿਡਲ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਹੋਣ ਦੇ ਘੱਟ ਮੌਕੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਸੰਗਿਆਨਕ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਐਂਟੀਕੋਲਿਨਰਜ਼ਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਘੱਟ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਆਂ ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਪ੍ਰਸੁੱਖ ਦਵਾਈਆਂ ਦੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਆਮ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਈਡ ਇਫੈਕਟਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਉਹ ਚੰਗੀਆਂ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰਿਤ ਬਿਨਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਤੋਂ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀਆਂ

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਡਾਕਟਰ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਕੋਲ ਇਹ ਸਾਰੇ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਮੁਹਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਬਾਰੇ ਕੁੱਝ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ

ਪਹਿਲੇ ਦੌਰੇ ਸਮੇਂ ਲੋਕਾਂ (ਪਰਿਵਾਰ ਸਮੇਤ) ਨਾਲ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਇਲਾਜ ਬਾਰੇ ਪਰਸਪਰ ਸਾਂਝ ਵਾਲਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਬੀਮਾਰੀ ਬਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਨਾ ਘਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਕ ਉਮੀਦ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਤਿੰਨ ਮਸਲਿਆਂ - "ਮਤਲਬ", "ਕਾਬੂ" ਅਤੇ "ਸਵੈ-ਮਾਣ" ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਮਤਲਬ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ, ਤਜਰਬੇ ਬਾਰੇ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਨਾ। ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮਝ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਲੇ ਫਰਕ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਇਹ ਕੁੱਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ: ਠੀਕ ਹੋਣ ਲਈ ਆਸ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਤਨਾਅ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ, ਦੁਬਾਰਾ ਬੀਮਾਰੀ ਸੁਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਦਸਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।

ਸੰਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ

ਸੰਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ ਇਕ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਮਕਸਦ ਵਿਗਾੜ ਵਾਲੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਵਰਤਮਾਨ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਚ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਮਨੋਬਿਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੋਝੀ ਅੰਦਰਲੈ ਰੁਝਾਨ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੋਚ ਦਾ ਸਹੀ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਰਹਿੰਦੀ (ਮੂਡ) ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੁਢਲੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਮਰੀਜ਼ਾ ਵਿਚ ਸੰਗਿਆਨਕ ਇਲਾਜ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਤੋਂ ਲਾਂਭਲੇ ਲੱਛਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਮਸਲਿਆਂ (ਜਿਵੇਂ ਉਦਾਸੀ, ਚਿੱਤਾ, ਨਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ) ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਲਾਜ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਦੇ ਸਕਾਰਤਮਕ ਲੱਛਣਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਲਈ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੈ। ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਇਹ ਨੌਜਵਾਨਾਂ ਦੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜ਼ਜ਼ਨਜ਼) ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਉਠੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਲਈ ਬਦਲਵੀਆਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਭਰਮ (ਡਿਲੂਜ਼ਜ਼ਨਜ਼) ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪੱਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਰ ਕਰ ਜਾਣ।

ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਤਨਾਅ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪਹੁੰਚਾਂ

ਤਨਾਅ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਹੁੰਚਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਬੀਮਾਰੀ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿੱਠਣ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਤਨਾਅ ਕਾਰਨ ਦੁਬਾਰਾ ਬੀਮਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਮੌਕੇ ਘਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਤਨਾਅ ਉੱਤੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਪਹੁੰਚਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਤਨਾਅ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਚਿਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵੀ ਲੱਛਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਜਾਂ ਵਰਤਾਉ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਤਨਾਅ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਢੰਗਾਂ ਦਾ ਸਾਰ

1. ਮਾਨਸਿਕ ਵਿਗੜਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਮ ਡਾਕਟਰ (ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ) ਇਕ ਕੇਂਦਰੀ ਰੋਲ ਨਿਭਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਚੌਕਸੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਹੈ।
2. ਸਾਂਝ ਪੈਦਾ ਕਰੋ, ਭੇਤ ਰੱਖਣ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ, ਤਨਾਅ ਘਟਾਉ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ। ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
3. ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉ। ਆਪਣੇ ਰੀਕਾਰਡ ਵਿਚ ਖਾਸ ਲੱਛਣਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤਾਉ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਕਰੋ।
4. ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਨੋਰੋਗਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛ ਗਿੱਛ ਕਰੋ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਬੀਮਾਰੀ ਉਜਾਗਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਲੱਛਣਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੋ।
5. ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਾਰੇ ਅਨੁਮਾਨ ਲਾਉ।
6. ਸੰਬੰਧਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰੋ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਾਥੀਆਂ ਕੋਲੋਂ।
7. ਸਰੀਰਕ ਮੁਆਇਨਾ ਅਤੇ ਢੁਕਵੀਆਂ ਜਾਂਚਾਂ ਕਰੋ।
8. ਜੇ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੱਕ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਇਕਿਐਟਰਿਕ ਸਪੈਸ਼ਲਿਸਟਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਵੋ।
9. ਜੇ ਬਿਨਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਲੱਗਦੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਬੀ ਸੀ ਮੈਂਟਲ ਹੈਲਥ ਐਕਟ ਅਨੁਸਾਰ ਚੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
10. ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਰਹਿਤ ਸਮਾਂ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੂੰ ਲੱਛਣਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗ੍ਰਾ ਰੱਖਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਸਾਇਕੋਸਿਸ ਬਾਰੇ ਨਿਖੇੜਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।
11. ਐਂਟੀਸਾਇਕੋਟਿਕ ਦਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ “ਹੇਠਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ - ਹੌਲੀ ਚੱਲੋ” ਵਾਲੀ ਪਹੁੰਚ ਵਰਤਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
12. ਦਵਾਈਆਂ-ਰਹਿਤ ਇਲਾਜ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਣਗੋਲਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
13. ਜੇ ਮਰੀਜ਼ ਨਾ ਆਉਣ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਿੜਤਾ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਕਰੋ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਰੱਖੋ।

ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਵਸੀਲੇ

Carr, V. J. (1997). The role of the general practitioner in the treatment of schizophrenia: general principles. eMJA [online serial], 166, 91-94. <http://www.mja.com.au/public/issues/jan20/carr/carr.html>

Carr, V. J. (1997). The role of the general practitioner in the treatment of schizophrenia: specific issues. eMJA [online serial], 166, 143-146. <http://www.mja.com.au/public/issues/feb3/carr/carr.html>

Copolov, D. L. (1998). Psychoses: a primary care perspective. MJA Practice Essentials, 9, 50 – 56.

Early Psychosis Prevention and Intervention Centre (EPPIC) for Psychiatric Services Branch, Victorian Government Department of Health and Community Services. (1994). A Stitch in Time: Psychosis... Get Help Early. Melbourne, Australia. H&CS Promotions Unit.

Early Psychosis Prevention and Intervention Centre (EPPIC). (1999). Early Diagnosis and Management of Psychosis. <http://www.eppic.org.au/>

Jeffries, J. J. (1996). Is my patient schizophrenic? The Canadian Journal of Diagnosis, 79 – 90.

Macnaughton, E. & Wilkinson, P. (1999). New and emerging psychological approaches. Visions: The Journal of BC's Mental Health, 1, 9-10.

National Program of Education and Consultation in Psychiatry. (1996). Managing the Patient with Symptoms of Psychosis: A Practical Guide. Mississauga, Ontario: CA. The Medicine Group (Canada) Ltd.

Robinson, D.J. (1997). Brain calipers: A guide to a successful mental status exam. London, Ontario: Canada. Rapid Psychler Press.

Some information contained in this booklet was adapted from the above publications.

Additional material written by Mheccu staff. Priya Bains, B.Sc., Tom Ehmann, Ph.D., Laura Hanson, Ph.D.

ਹੋਰ ਵਸੀਲੇ

Canadian clinical practice guidelines for the treatment of schizophrenia.
Canadian Journal of Psychiatry, 1998, 43(supplement 2).

The Early Psychosis Prevention and Intervention Centre
<http://www.eppic.org.au/>

British Columbia Schizophrenia Society
<http://www.bcss.org/>

Internet Mental Health
<http://www.mentalhealth.com/>

Mental Health Evaluation & Community Consultation Unit
<http://www.mheccu.ubc.ca/projects/EPI>

B.C. Ministry of Health site pertaining to mental health
(including guide to Mental Health Act)
<http://www.hlth.gov.bc.ca/mhd/index.html>

ਮੁੱਖ ਪੰਨੇ ਬਾਰੇ

ਕਵਰ ਫੋਟੋ, ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ:

ਐਮਲੀ ਕਾਰ, ਸਤੀਰ ਵਾਂਗ ਡਿਸਕਾਰਿਆ, ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਪਿਆਰਾ

ਤੇਲ ਚਿੱਤਰ, 1935

ਵੈਨਕੂਵਰ ਆਰਟ ਗੈਲਰੀ, ਐਮਲੀ ਕਾਰ ਟਰੱਸਟ VAG 42.3.14

ਫੋਟੋ: ਟਰੈਵਰ ਮਿਲਜ਼

"ਸ਼ਤੀਰ ਵਾਂਗ ਤ੍ਰਿਸਕਾਰਿਆ, ਅਸਮਾਨ ਦਾ ਪਿਆਰਾ"

-ਐਮਲੀ ਕਾਰ

ਯੂਨੀਵਰਿਸਟੀ ਆਫ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਕੋਲੰਬੀਆ
ਮਾਨਸਿਕ ਸਿਹਤ ਦੇ ਮੁੱਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨਟੀ
ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰੇ ਦਾ ਯੂਨਿਟ
ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਆਫ ਸਾਇਕਾਇਟਰੀ
2250 - Wesbrook Mall
Vancouver British Columbia
Canada, V6T 1W6

ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਚ ਡਾਕਪਿਆ
ਡੀਜ਼ਾਇਨ ਮਾਈਂਡ'ਜ਼ ਆਈ ਸਟੂਡੀਓ